

Friday for Future alla fredagar

Varje fredag kl 12-14 samlas vi för klimatstrejk på Stortorget med Corona-avstånd eller för digital strejk. Från och med fredag den 20 nov och framåt kan vi bara vara åtta personer närvarande.

Annons: Obetydligt begagnad och felfri elcykel säljes

Batavus Zonar E-Go

Låg, öppen ram, Inköpsdatum 2020-12-04

Har körts endast 36 mil, Nypris: 24 995:-

Specifikation

2021:12

MOTOR Yamaha PW SE-Serie, vevpartiplacerad
BATTERI Yamaha Li-ION 400Wh
EFFEKTLAGEN: 4
HJULSTORLEK 28 tum
VÄXELSYSTEM Shimano DEORE 10 växlar
BROMSAR Hydraulisk skivbroms fram och bak
RÄCKVIDD BATTERI upp till 10 mil eco, ca 5-7 mil standard
VIKT INKL. BATTERI ca 22.5 kg
Säljes för 19 000:-
Kontakta Ulf N, tel 070-28 49 893

Första maj 2021

Information

Evenemang av Vänsterpartiet Lund och Vänsterpartiet Skåne

Online med Facebook Live

Lördag 1 maj 2021 kl. 14:15 UTC+02

Kostnad: Gratis

Offentlig - Alla på och utanför Facebook

1 maj med Vänsterpartiet Lund och Ung Vänster Lund - jobb, jämlikhet, framtidstro!

På arbetarrörelsens högtidsdag kommer det att hållas en digital manifestation med tal från lokala företrädare och musik.

Precis som förra året så blir årets firande helt digitalt. Sverige vidhåller att demonstrationer inte får något undantag från förbudet att samlas fler än 8 personer. Om detta kan man ha åsikter men så är det beslutat av regeringen.

Både information och tal mm får alltså sökas på nätet, företrädesvis på Facebook.

[Länk till vänsterpartiets event »](#)

[Länk till v-Lund event »](#)

Hållbarhetsveckan i Lund 3–8 maj 2021

*En digital rundtur i Nobelparken 5 maj 2021 09:00
Ett av många program under veckan*

Hållbarhetsveckan är ett årligt event i Lund där universitetet, Lunds kommun och andra intresserade fyller en vecka med aktiviteter kring hållbarhet! Det är en vecka med diskussion och aktion, allvarliga frågeställningar och hoppfulla framtidsvisioner.

Årets hållbarhetsvecka består av digitala evenemang, utställningar utomhus, workshops och guidade turer. [Välkommen!](#)

Riksdagsrapport (från Facebook)

[lyssna på debatten](#)

Igår hade försvarsutskottet en kort men sen debatt om slutförvaret av kärnavfall. Debatten hamnade allra sist på gårdagens ”arbetsplenum” (som en dag med debatter kallas) och var slut strax innan klockan 23.

Försvarsutskottet har frågan om slutförvar på sitt bord, eftersom vi ansvarar för politikområdet strålsäkerhet. Frågan om slutförvaret är ju så otroligt spännande så det är skoj att mitt utskott får hantera det. Vi ska alltså placera radioaktivt avfall i behållare i berggrunden i 100 000 år, man får nästan svindel av att tänka på hur detta ska kunna göras på ett säkert sätt. När det väl är stängt ska vi se till att ingen människa öppnar upp det under de närmaste 100 000 åren.

Debatten handlade egentligen inte om slutförvaret utan om att borgarna vill att regeringen ska snabba på beslutet, men lyssna gärna ändå! I slutet av debatten kan man lyssna på en något irriterad miljöminister, lite som en bonus.

När ska USA lära sig? Nu lämnar de Afghanistan av Bertil Egerö

Det är som en påminnelse om USAs förödande krig mot Vietnam. Helikoptern över ambassadtaket, fylld till bristningsgränsen med flyende och med folk hängandes vid hjulen.

Efter 9/11 hade Vita huset bara en bild på hinnan: att hämnas. Att bli attackerad på sin egen banhalva var säkert extremt förödmjukande. En klok regering hade inlett med en analys och ett sökande efter lämpliga åtgärder, inkl. att avgöra om kapningen av flygplanen var dirigerad utifrån eller ett initiativ av en grupp stimulerad av al Quaida. Så skedde inte.

Liksom inför Vietnamkriget, liksom vid invasionen av Iraq 2003, var förberedelserna enbart militära. Kunskapen om det attackerade landet, dess kultur och samhällsorganisation var bristfällig. En stormakt kanske har det inbyggt i sig att enbart militära muskler räcker. Iraq blev förstört, med miljoner flyktingar. Militären upplöstes, delar av den kom att närma sig ISIS.

För Afghanistan fanns ingen plan. "Röka ut al Quaida" var det enda som tycks ha föresvävat Bush Jr. Hökarna runt Bush drev på till fullskaligt krig utan att ha ett långsiktigt mål definierat. Förstörelsen, de mänskliga förlusterna är enorma. Den statsledning USA skapade har förblivit svag. Talibanerna omgrupperade sig till ett gerillakrig. Idag sägs de kontrollera omkring hälften av landet. Deras vägkontroller gör att få vågar ge sig ut på vägarna, mindre orter ockuperas tillfälligt eller i längre perioder. Själva Kabul blir allt hårdare ansatt, med riktade angrepp på tjänstemän och journalister. Ett ytterstadsområde är nu i deras kontroll.

Trump inledde tillbakadragandet

USA har under Trump fört samtal med talibanerna och försökt få en bärande överenskommelse; mot att regeringen släpper flera tusen talibaner ur fängelserna ska talibanerna hålla andra grupper, tex IS, borta ur landet och med vapenstillestånd inleda förhandlingar med regeringen. Nu när Biden utlovat att ta hem alla soldater till september i år har USA inga förhandlingskort kvar. Talibanerna avancerar.

Den stora fråga vi alla ställer är, har talibanerna förändrats sedan de förlorade kriget mot USA? Vill de bli mer rumsrena, vinna respekt internationellt, eller kommer de att driva samma extrema tolkning av islam som gällde när de var vid makten? Att ingå i samarbete med regeringen tycks inte vara aktuellt. Kan grannarna – Pakistan, Indien, Tadzjikistan etc. – påverka den politiska utvecklingen?

Kanske svaret finns hos de makter som talibanerna får det nödvändiga materiella stödet från.

Under tiden fortsätter Migrationsverket och gränspoliserna med en dåres envishet att till Afghanistan deportera asylsökande, några dussin i taget, av de många tusen som nu lever i 'Skuggsverige', integrerade men av staten inte accepterade. Morgan Johansson har hittills helt slagit dövrat till alla vädjanden om en 'amnesti', och det förslag till ny migrationslag som lagts till Lagrådet ignorerar dem helt.

Inom kort kommer en civilsamhällets vitbok om regeringens och Migrationsverkets hantering av vågen av asylsökande barn och ungdomar 2015 - 2016 att läggas fram. Säkert ingen munter läsning, men ännu ett tungt argument i kampen mot regeringens asylpolitik.

Utrota varenda jävel!

Titeln på Sven Lindkvists klassiska bok om kolonialism, imperialism och rasism är en översättning av den i den brittiska armén vanliga ordern: Exterminate all the brutes!

Vid sekelskiftet 1900 var rasismen som en vetenskaplig utveckling av darwinismen legitim. De svarta i Afrika, indianerna i Amerika och ursprungsbefolkningen i Australien var dömda att gå under i kampen för tillvaron. Den vita rasens uppgift var att härska. Många menade att det var barmhärtigt att påskynda utrotningen. Att göra det var "the white mans burden" som Kipling uttryckte det.

Eric Hermelin upplevde åren omkring 1900 imperialismen i USA, Indien och Australien. Han hamnade på Sankt Lars, men därifrån bekämpade han den till sin död 1944.

I USA lever arvet efter kolonialism, imperialism och slaveri kvar. Därifrån exporteras det. Vi påminns dagligen om det – senast genom polismordet på James Floyd. Samtidigt sitter tiotusentals latinamerikanska barn isolerade i koncentrationslägerlik förvaring vid USA:s gräns mot Mexiko.

Trumps mur är ett flagrant exempel på tilltagande rasism, inte bara i USA. Sverigedemokraterna nöjer sig inte med att stoppa invandringen, de vill också köra ut de som redan kommit hit. De hoppas få kontroll över skolan för att kunna driva sin främlingsfientliga propaganda i utbildningen. Redan nu trakasseras lärare, inte bara i Polhem.

Regeringen vill göra det straffbart att förneka Förintelsen. Rabbinen Moshe-David HaCohen och imamen Salahuddin Barakat i Malmö stöder förslaget, men med många reservationer. ”Risken är att politikerna klappar varandra i ryggen och säger nu har vi kriminaliserat och dessutom skapat ett museum om Förintelsen. Nu är det klart”, påpekar Moshe-David.

Historiker har länge diskuterat Förintelsens ursprung.

Sven Lindkvist skriver: ”Ingen ser västerut. Det gjorde däremot Hitler. Vad Hitler ville skapa när han sökte ”livsrum” i öster var en kontinental motsvarighet till det brittiska imperiet. Det var hos briter och andra europeiska folk han fann de föredömen, av vilka judeutrotningen är ”en förvänd kopia”.

Han skriver också: ”Auschwitz var den moderna, industriella tillämpningen av en förintelse på vilken det europeiska världsherraväldet vilade.”

Karl Ove Knausgård kommer till samma slutsats i Min Kamp, del sex. Rasism och utplåning av ”mindervärdiga” för att bereda plats åt herrefolken är ett inslag i västerländskt tänkande och kultur, i Lund tillämpades tankarna på Vipeholm.

Den pågående klimatkatastrofen tvingar miljoner på flykt. Gång på gång drunknar flyktingar i Atlanten och Medelhavet. Koncentrationsläger har etablerats i Nordafrika, liksom i Grekland. Rasism och främlingsfientlighet växer åter i Europa och USA.

Utrotta varenda jävel från 1992 har ny-utgivits på förlaget Norstedts/litteratur i samma volym som **Nu dog du**, (som handlar om bombkrigets historia som ledde till Hiroshima och Nagasaki) från 1999.

Förordet har skrivits av den insiktsfulla lyrikern och filosofen Athena Farrokhzad. Där citerar hon Sven Lindkvist: ”Det är inte kunskap vi saknar. Vad som fattas oss är modet att inse vad vi vet och dra slutsatserna.”

Sven Lindkvists bok ger oss ett länge förträngt perspektiv på kolonisation och imperialism, på samma sätt som Andreas Malm i "Fossil Capital" förnyar vår förståelse av den industriella revolutionen och klimatkatastrofen.

Gunnar Stensson

Brott mot Barnkonventionen. Skyldig: staten Israel av Yvonne Fredriksson & Kerstin Dahlberg

I lördags, 17 april, uppmärksammades De palestinska fångarnas dag. Men varje dag borde vara en dag då vi kämpar för att få Israel att upphöra med sin inhumana hantering av palestinska fångar, inte minst barnen. Så här fungerar den:

Israel ägnar sig systematiskt åt att åtala och döma barn i militärdomstolar. Palestinska barn så unga som 12 år:

- 1 arresteras av tungt beväpnade israeliska soldater vid nattliga räder i hemmen eller grips på gatan eller i vägspärrar
 - 2 förses med ögonbindel och handfängsel och binds ibland fast
 - 3 förhöras utan att advokat eller närstående är närvarande och utan att förhöret spelas in
 - 4 sätts i isoleringscell, i genomsnitt i tio dagar
 - 5 tvingas underteckna "erkännanden" - ofta på hebreiska, ett språk som de inte förstår.
- Dokumentet används sen som bevis mot barnen i rättegångar.

Varje år grips mellan 500 och 700 palestinska barn av israelisk militär. Den vanligaste anklagelsen gäller stenkastning. Många sätts i fängelse tillsammans med vuxna dömda inne i Israel vilket strider mot Fjärde Genèvekonventionen. Fångslade medborgare från ockuperat territorium ska alltid interneras inom det territoriet, inte på ockupantens sida.

Skillnaden i hantering av israeliska och palestinska barn är markant vad gäller rättigheter, häktetid, väntan på advokatstöd, längsta ålder för fängelsestraff med mera. Olika rättssystem tillämpas. Israeliska barn döms i civila domstolar, de palestinska i militärdomstolar. 6,5 % av de israeliska döms till fängelse, 90% av de palestinska.

Israel har skrivit under Barnkonventionen och tillämpar den för barn i Israel, men för palestinska barn på Västbanken och i Gaza tillämpas i stället samma militärlagar som för vuxna.

Israels hantering av barnfångar, har uppmärksammats i en rad rapporter genom åren. Den är alltså långtifrån okänd. Och redan 2010 slog FN:s barnrättskommitté fast att barn inte ska dömas i militära domstolar. Ändå blundar världssamfundet och låter detta fortgå. Utan att upphäva förmånliga handelsavtal, utan att någon ens viskar ordet sanktioner, som snabbt basuneras ut och

införs när andra stater än Israel begår grava övertramp.

Alla som med vackra ord säger sig stå upp för FN:s barnrättskonvention har det fulla ansvaret att agera. Det gäller politiker men även organisationer **och** var och en av oss medmänniskor.

För mer fakta: www.addameer.org, www.dci-pal.org.

Var sker diskussionerna idag?

På den tiden när VB startade, 1975, fördes vänsterpartiets (eller VPK som vi då hette) diskussioner i en ganska omfattande internbulletin som bara medlemmar i partiet hade tillgång till.

En av alla de målsättningar som partiet hade när VB startades var att den politiska debatten inom partiet skulle bli öppen för fler. Ett antal debatter har förts i VB genom åren men kampen för öppenhet har gått vidare och idag kan man hitta sådana på Facebook. Öppnare kan det knappast bli men det är inte lätt att nå genom bruset.

Senaste veckan har jag tagit del av en diskussion i infrastrukturfrågan mellan v-Lunds ordförande och valkretsens riksdagskvinna. Något som varit en sensation 1975, förutom att man inte tänkte utanför boxen då, det var rentav mycket förkastligt i det parti som VPK var då.

Så är det inte längre. Se där ytterligare ett exempel på att allt inte var bättre förr.

Göran Persson

[Steingrímur Jonsson](#)

Höghastighetstågen?

Vi kanske ska tänka utanför boxen?

Varför ska transporterna öka? Vad hände med "närproducerat" och "närodlat" som vi kämpat för?

Och varför ska nödvändiga transporter flyttas från lastbilar till järnväg? Varför inte använda sjön?

Det mesta som idag produceras skeppas från Kina till väst. Sjövägen. Vi får inte höra om det så ofta; det är tack och lov ytters sällan som transporterna kör fast i Suez-kanalen. Men då får vi höra. En båt med 20 000 kontainrar som inte kommer vidare. Vilken katastrof.

Men varför kan inte containerna skeppas vidare på sjön när de nått Europa?

En annan sak: Ska pendlandet bara fortsätta? Vad hände med "borta bra men hemma bäst"?

Och om man ska åka till Stockholm varför måste det ske på mindre än tre timmar? Visst är vår tid på jorden begränsad. Men knappast så pass. Varför inte Zoom?

När man skulle förkorta flyget mellan Europa och Amerika med det fransk-brittiska Concorde-projektet så visade det sig efter ett fåtal år att de var ohållbart. Ekonomiskt. Tyvärr krävdes en katastrofal flygolycka för att skrota Concorde. Nu får vi leva med att resan över Atlanten tar lika

lång tid som en tågresa från Malmö till Stockholm tar. Inget att göra åt. Eller ska vi väcka Concord till liv igen?

Kommer höghastighetstågen att gå runt ekonomiskt? Eller blir de bara för de rika? Och de som reser för skattgebetalarnas pengar, förstås.

Ja, det är många frågor. Och inga svar.

Men: Visst måste vi tänka utanför boxen. Såklart!

Hanna Gunnarsson

Hur många vill leva långsammare? Tror vi att vi kan få folkligt stöd i ett långsammare liv med färre möjligheter att resa, träffa vänner och uppleva nya platser? Vill människor verkligen flytta över sitt sociala liv och arbetsliv till det digitala ännu mer?

Steingrímur Jónsson

Det är en mycket komplicerad fråga huruvida hastigheten ska styra våra liv. Det känns som allt går fortare och fortare (inklusive tiden – som dock inte stämmer). Men ibland bromsas det ner. Nu tycks exempelvis "fast food" inte vara eftersträvänsvärt längre. Kanske dags att vi lugnar ner oss och tänker på kvalité istället för mängd? – Ja, det är mycket att tänka på utanför boxen. Och ingen kan idag säga var vi landar.

Hanna Gunnarsson

Så då får de som får jobb i storstäder fortfarande flytta dit och försöka slå sig in på en absurd bostadsmarknad - istället för att möjliggöra mer och bättre järnväg så det går att bo kvar på mindre orter och jobba i större.

Låt de som vill och behöver resa snabbt, inrikes och utrikes, göra det och de som vill leva långsamt och stilla göra det.

Nazisterna vann över Svenska Akademien av Gunnar Stensson

Visst har de rätt att utnyttja klassiker som Tegnér, Rydberg och Heidenstam för nazistisk propaganda, konstaterade domstolen. V i beskriver inte Esaias Tegnér som nationalist, utan som demokratisk miljökampe. Tegnér kan visserligen upplevas som stendöd, i synnerhet den Tegnér som nazisterna citerar, men en gång var han ung och levande. 1803 gick han i spetsen för en illegal, delvis våldsam demonstration mot trädfällning och klassorättvisa i Lundagård. Demonstrationen kan jämföras med XR:s aktion mot utbyggnaden av E23.

Miljöaktivisten och demokratikämpen Esaias Tegnér.

En aprilkväll 1803 gick Esaias Tegnér in genom en av portarna i den mur som omgav Lundagård.

”När jag gick över Lundagård, märkte jag där en ovanligt stor samling av studenter, alla beväpnade med stammar eller grenar av de nyligen kapade träden.” Studenterna omringade Esaias Tegnér. ”Primus ska vara med! Primus ska vara med!” ropade de.

Beslutet att trots omfattande protester fälla träden hade fattats av rector magnificus doktor Engelhart och universitetets konsistorium. Trädfällningen i Lundagård var det allmänna samtalsämnet i Lund, som vid den tiden hade 3000 invånare.

Esaias var 20 år och hade nyligen utsetts till primus, nummer ett, i årets kandidatexamen. Det var en framgång som kunde betyda mycket för hans fortsatta karriär. Att demonstrera var utmanande. Skulle han riskera sin framtid genom att delta?

Aktionen gällde inte bara miljön utan var också en protest mot ojämlikheten. Rektor Engelhart ”var icke älskad av studenterna som stöttes av hans aristokratiska fasoner och påstådda partiskhet för adelns söner.”

Studenternas entusiasm avgjorde saken. Esaias kände sig utvald. ”Jag blev övertalad och utrustades som de andra med en gren”, skriver han.

”Därefter gick tåget till rektors hus där först ett skallande: Pereat rector!, Vivat Lundagård! (Ned med rektor! Leve Lundagård!) uppstämades, varpå alla stammar och grenar nedkastades framför själva ingången, varigenom dörren snart tillbommades, Därefter gingo vi vidare ropande vivat för flera professorer. För Hylander ropades inte vivat, utan mässades.

”På återvägen fick rektor ännu ett pereat och icke utan möda och endast genom den föreställningen att fruntimren bodde åt gatan, lyckades det mig och magister Wallenberg – sedermera biskop i Linköping – att rädda rektors fönster.

Dagen därpå kallades jag till enskilt förhör inför rektor.

- Ni är, sade han, redan ämbetsman vid akademien, är utnämnd till primus vid förestående promotion och kunde vänta er mycken framgång vid läroverket. Allt det där är nu förbi, akademiska konstitutionerna stadgar tydligt att ni måste relegari cum infamia (relegeras med skam). Det gör mig ont om er förspillda lycka, fortsatte han.”

Efter hotet kom rektorns försök till utpressning. ”Dock kunde allt kanske ännu hjälpas och nedtystas, om jag endast ville säga honom deras namn, som hade deltagit i upploppet”.

Detta uppbragte mig, och jag svarade hans magnificens, att huru det ock ginge mig själv, jag dock aldrig skulle uppträda som åklagare mot mina kamrater.

”Vi voro 2 à 300 personer, sade jag, och det var blott få ibland dem jag kände, men även dessa förråder jag aldrig.”

Men Esaias var djupt oroad och fruktade att rektor ”skulle göra allvar av sin hotelse och sålunda förstöra hela min framtid”. Han gick till sina gynnare bland professorerna och sökte deras stöd. Lidbeck, Munthe, Norberg, Lundblad med flera ställde upp.

Det fungerade. ”Saken förföll av sig själv, och det återstod för academiens rector magnificus ingenting annat än att svälja den skymf som blivit honom tillfogad.”

Lundagård finns kvar och kanske något av de äldsta träden har bevittnat upproret. 1853 avtäcktes Carl-Gustav Carlstedts Tegnér-staty på Tegnérplatsen invid Lundagård. Det var Sveriges första offentliga staty över en ofrälse person. Jämlikhetsaktionen mot adelns privilegier 1803 fullbordades alltså efter 50 år. Det skulle dröja ytterligare 27 år innan Hedda Andersson som den första kvinnliga studenten antogs vid universitetet.

Källa. Självbiografiska anteckningar, 1839, publicerade i Esaias Tegnér, samlade skrifter, nationalupplaga, första bandet, 1923.